

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 5 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard/Minister Finansów

(Sprawa C-275/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie produktów energetycznych — Dyrektywa 2003/96/WE — Artykuł 2 ust. 3 — Bezpośrednia skuteczność — Dodatki do paliw silnikowych objęte kodem CN 3811)

(2015/C 236/29)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Druga strona postępowania: Minister Finansów

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, nakładającym podatek akcyzowy na dodatki objęte kodem 3811 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r., w stawce innej niż mająca zastosowanie do paliwa silnikowego, do którego dodatki te są dodawane.
- 2) Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2003/96 należy interpretować w ten sposób, że jednostka może powołać się na niego przeciwko właściwemu krajowemu organowi w ramach sporu przed sądami krajowymi celem wykluczenia stosowania uregulowania krajowego niezgodnego z tym przepisem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Postanowienie Trybunału pierwsza izba) z dnia 4 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Sprawa C-578/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek dochodowy od osób prawnych — Dyrektywa 90/435/WE — Artykuł 1 ust. 2 i art. 4 ust. 2 — Spółki dominujące i zależne różnych państw członkowskich — Wspólny system podatkowy — Możliwość odliczenia podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej — Stan faktyczny i prawny sporu głównego — Względy uzasadniające konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne — Brak dostatecznych wyjaśnień — Oczywista niedopuszczalność)

(2015/C 236/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) postanowieniem z dnia 28 listopada 2014 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sächsisches
Oberverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 30 marca 2015 r. – Der Bundesbeauftragte für
Asylangelegenheiten/N**

(Sprawa C-150/15)

(2015/C 236/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten

Druga strona postępowania: N

Inna strona: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 9 ust. 1 lit. a) w związku z art. 10 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/95/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że:

- a) przyjmuje się, iż ma miejsce poważne naruszenie wolności wyznania zagwarantowanej w art. 10 ust. 1 karty praw podstawowych i art. 9 ust. 1 EKPC, a tym samym akt prześladowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy, jeśli w danym kraju pochodzenia pod rygorem sankcji karnych zakazane są praktyki religijne lub formy zachowań, nakazane przez naukę wiary, którą wnioskodawca czynnie wyznaje, i które stanowią jej zasadniczy element, względnie jeśli opierają się one na przekonaniach religijnych wnioskodawcy w rozumieniu szczególnej wagi dla jego tożsamości religijnej,

lub

- b) czy wymagane jest, by wnioskodawca, czynnie opowiadający się za określoną nauką wiary, wykazał ponadto, że nakazane przez tę naukę wiary jako zasadniczy element praktyki religijnej lub formy zachowań, stanowiące w jego kraju pochodzenia zakazane pod rygorem sankcji karnych praktyki religijne, są dla niego „szczególnie ważne” dla zachowania tożsamości religijnej i w tym sensie „niezbywalne”?